

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 86.530 van 4 april 2000
in de zaak A. 57.045/X-8567.**

In zake : Felix VAN DEN BOSCH,
die woonplaats kiest bij
Advocaten J. GHYSELS, P. FLAMEY en Partners,
kantoor houdende te 1050 BRUSSEL,
Aarlenstraat 25

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering.

D E R A A D V A N S T A T E, X e K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Felix VAN DEN BOSCH op 21 maart 1994 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van het besluit van 30 december 1993 van de Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming waarbij "De Antitankgracht" te Antwerpen, Stabroek, Kapellen, Brasschaat, Brecht, Schoten, Schilde en Ranst als landschap wordt gerangschikt, in zoverre het betrekking heeft op het eigendom van verzoekende partij te Kapellen, Oude Galgenstraat, kadastraal bekend sectie A, nr. 319 K;

Gezien de toelichtende memorie;

Gezien het administratief dossier;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur E. HAESBROUCK;

Gelet op de beschikking van 6 januari 1999 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memories;

Gelet op de beschikking van 14 december 1999 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 12 januari 2000;

Gehoord het verslag van Staatsraad J. LUST;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat J. GHYSELS, die verschijnt voor verzoeker, en van Advocaat G. KERCKAERT die, loco Advocaat K. VAN HOOREBEKE verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het andersluidend advies van Eerste Auditeur E. HAESBROUCK;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming op 16 april 1993 beslist de procedure in te zetten voor de rangschikking van het landschap "De Antitankgracht" te Stabroek, Kapellen, Brasschaat, Brecht, Schoten, Schilde en Ranst; dat verzoekende partij eigenaar is van het binnen de begrenzing van het landschap vallend perceel aan de Oude Galgenstraat te Kapellen, kadastraal bekend sectie A, nr. 319 K; dat zij met brief van 20 juli 1993 tegen de rangschikking vier bezwaren inbrengt; dat de bezwaren behandeld en weerlegd worden in het verslag van 18 augustus 1993 van het bestuur voor monumenten en landschappen, bladzijden 28 tot en met 31; dat de koninklijke commissie voor monumenten en landschappen op 23 september 1993 de beoordeling in het verslag uitdrukkelijk "tot de hare maakt" en in een gemotiveerd advies de rangschikking als landschap voorstelt; dat op

30 december 1993 de Vlaamse minister van Verkeer, Buitenlandse Handel en Staatshervorming besluit "De Antitankgracht" als landschap te rangschikken om reden van de historische, de wetenschappelijke en de esthetische waarde; dat volgens de vermeldingen van het besluit het advies van de koninklijke commissie er integraal deel van uitmaakt en meebetekend wordt;

Overwegende dat verzoekende partij in haar verzoekschrift één middel aanvoert, dat luidt als volgt :

"Enig middel, genomen uit de schending van artikel 1 van de Wet van 7 augustus 1931 op het behoud van Monumenten en Landschappen, zoals gewijzigd bij decreet van 13 juli 1972, en van de Wet van 29 juli 1991 op de uitdrukkelijke motiveringsplicht van bestuurshandelingen,

Doordat de bestreden beslissing de grond van beroeper rangschikt als landschap zonder te antwoorden op het bezwaarschrift dat beroeper heeft ingediend tegen de bestreden rangschikking, waarin beroeper wees op de bestemming in het gewestplan,

En doordat het bij de bestreden beslissing gevoegde verslag van de Commissie voor Monumenten en Landschappen wat de grond van beroeper betreft, slechts in voetnoot nr. 61 opmerkt dat het Fort van Ertbrand een gebied voor dagrecreatie is, zonder echter daaruit het noodzakelijk gevolg te trekken dat de rangschikking onmogelijk is,

Terwijl het recht om een bezwaarschrift in te dienen volgens voormelde wetsbepalingen tegelijkertijd de plicht met zich brengt voor de rangschikkende overheid om op dit bezwaarschrift te antwoorden,

En terwijl de motivering van een bestuurshandeling afdoende moet zijn";

Overwegende dat "het bij de bestreden beslissing gevoegde verslag van de Commissie voor Monumenten en Landschappen" het advies van 23 september 1993 is waarin de koninklijke commissie voor monumenten en landschappen voorstelt "De Antitankgracht" als landschap te rangschikken; dat het advies geen "voetnoot nr. 61" bevat; dat integendeel de voetnoot voorkomt in het verslag van 31 mei 1991 op grond waarvan de minister besliste de

rangschikkingsprocedure in te zetten; dat de voetnoot het voorwerp was van een bezwaar van de verzoekende partij in haar brief van 20 juli 1993;

Overwegende dat artikel 1 van de wet van 7 augustus 1931 op het behoud van monumenten en landschappen, zoals het werd gewijzigd bij het decreet van 13 juli 1972, voorziet dat de eigenaars hun aanmerkingen kunnen indienen tegen het voorstel tot rangschikking als landschap; dat met de verzoekende partij wordt aangenomen dat het recht om een bezwaarschrift in te dienen voor de overheid de verplichting meebrengt om het bezwaarschrift te onderzoeken en bij haar beoordeling te betrekken; dat de bezwaren van de verzoekende partij, ook met betrekking tot de voornoemde "voetnoot nr. 61", effectief onderzocht zijn, en verworpen werden; dat de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen vereist dat de bestreden beslissing vermeldt waarom het behoud van het landschap in historisch, esthetisch of wetenschappelijk opzicht van nationaal belang is, maar niet dat in de beslissing tot rangschikking zelf de bezwaren worden weerlegd die in de loop van de beschermingsprocedure tegen de rangschikking werden ingediend; dat het middel niet gegrond is;

Overwegende dat verzoekende partij in de laatste memorie aandacht besteedt aan het voorstel van de koninklijke commissie voor monumenten en landschappen om "in voorkomend geval" aan het rangschikkingsbesluit een derde artikel toe te voegen, luidend :

"In afwijking van de bepalingen van artikel 2 blijven handelingen en werken toegelaten voor zover deze overeenstemmen met de huidige bestemmingen van het gewestplan en voor zolang deze bestemmingen niet wijzigen";

dat enerzijds verzoekende partij dit voorstel strijdig noemt met het legaliteitsbeginsel; dat anderzijds zij de

verwerende partij verwijt er geen rekening mee te hebben gehouden en niet te hebben vermeld waarom zij er van is afgeweken;

Overwegende dat de kritiek een nieuw middel formuleert; dat het middel ook al in het verzoekschrift kon zijn aangebracht en niet van openbare orde is; dat het niet ontvankelijk is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kantmelding wordt bevolen van dit arrest op de kant van de overschrijving van het rangschikkingsbesluit in de registers van de hypotheekbewaarder te Antwerpen.

Artikel 3.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, alsmede die van de voornoemde kantmelding, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare
terechtzing, op vier april tweeduizend, door de
Xe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. BOVIN,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
	D. MOONS,	staatsraad,
	J. LUST,	staatsraad,
Mevr.	A. TRUYENS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. TRUYENS.

J. BOVIN.